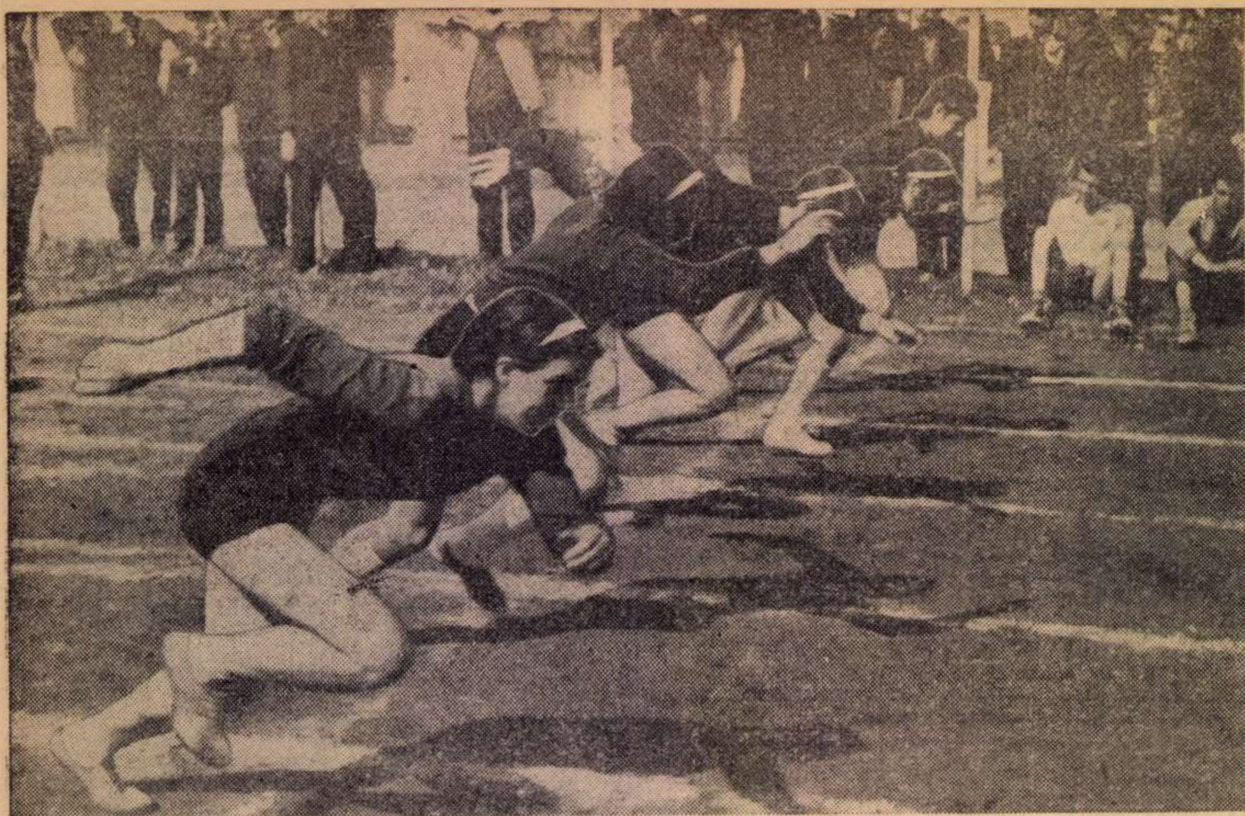

SPARTACHIADA REPU

PENTRU UN SUCCES DEPLIN

MIRON OLTEANU

vicepreşedinte al Consiliului General al UCFS

1 MARTIE 1964 va rămine o dată însemnată în istoria sportului romînesc. In această zi s-a dat în întreaga ţară startul în prima ediţie a SPARTACHIADEI REPUBLICANE, competiţie de mare amploare, menită să îmbine la cel mai înalt nivel activitatea sportivă de mase cu cea de performanţă.

Desfăşurîndu-se în cinstea celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei, prima ediţie a Spartachiadei republicane constituie şi un important prilej de întărire a organizaţiilor sportive. Sub conducerea organelor şi organizaţiilor de partid, comisiile de organizare a Spartachiadei republicane, sprijinite de consiliile UCFS şi ale asociaţiilor sportive, în colaborare cu organizaţiile U.T.M., au desfăşurat o vie activitate de instruire a activului obştesc, de amenajare a terenurilor de sport care găzduiesc întrecerile, de completare a inventarului de material şi echipament sportiv. In acelaşi timp s-a muncit intens pentru popularizarea competiţiilor, pentru buna lor organizare.

A mai rămas o lună pînă la încheierea primei etape a Spartachiadei republicane. Ţinînd seamă de faptul că aceasta este etapa de mase, că la întreceri trebuie să fie cuprinse mase tot mai largi de oameni ai muncii, întregul tineret, vom intensifica în continuare popularizarea întrecerilor, cu ajutorul staţiilor de radioamplificare, al gazetelor de perete şi al afişelor realizate pe plan central şi local. Lozinci mobilizatoare instalate la stadioane, unde vin cu regularitate mii şi mii de pasionaţi ai sportului, vor avea darul să-i atragă pe toţi aceştia la întrecerile Spartachiadei. Sportivii fruntaşi, de la cei de categoria a III-a pînă la maeştri şi maeştri emeriţi ai sportului, vor face tot mai multe demonstraţii în asociaţiile sportive şi vor ajuta practic pe activiştii sportivi în organizarea şi desfăşurarea întrecerilor.

Rezultatele realizate în cadrul Spartachiadei republicane vor trebui larg popularizate, constituind astfel un puternic stimulent pentru ca întreaga masă a iubitorilor sportului să obţină performanţe de valoare. De asemenea, este necesar să se dea un şi mai mare avînt muncii de amenajare a terenurilor simple de sport, în aşa fel încît toate asociaţiile sportive să dispună de condiţii bune pentru desfăşurarea întrecerilor. In realizarea integrală a sarcinilor Spartachiadei republicane va fi intensificată colaborarea strînsă şi permanentă între consiliile asociaţiilor sportive, sindicate şi organizaţiile U.T.M.

In cursul întrecerilor s-au evidenţiat de pe acum numeroase talente în diferite ramuri de sport, au fost doborîte multe recorduri ale asociaţiilor, oraşelor şi comunelor, ale raioanelor. Se impune deci o şi mai serioasă muncă din partea profesorilor de educaţie fizică, a antrenorilor, tehnicienilor şi instructorilor sportivi în depistarea şi îndrumarea talentelor descoperite. În zilele care au mai rămas pînă la încheierea primei etape toate cadrele tehnice să se afle în mijlocul participanţilor la Spartachiada republicană, să depisteze elementele cu perspectivă, să le ia în evidenţă pentru pregătirea lor temeinică şi selecţionarea în reprezentativele raioanelor. Pregătirea pentru etapele următoare, de la care aşteptăm performanţe de nivel superior, trebuie începută chiar de acum.

Spartachiada republicană prilejuieşte şi o continuă întărire a organizaţiei noastre, precum şi o importantă lărgire a bazei de mase a diferitelor ramuri de sport. In toate regiunile ţării numărul membrilor UCFS a crescut în aceste zile, laolaltă cu numărul de sportivi legitimaţi şi al celor care au obţinut clasificarea sportivă.

Consiliile raionale şi regionale de organizare a Spartachiadei republicane vor face în aceste zile o profundă analiză a muncii desfăşurate pînă acum şi, pe baza concluziilor, vor lua cele mai eficace măsuri pentru ca întrecerilor Spartachiadei republicane să li se dea pretutindeni un caracter cu adevărat festiv. Se va asigura aportul şi mai intens al tuturor cadrelor de specialitate, care să contribuie la creşterea calitativă a concursurilor.

Fireşte, ar fi prematur să facem un bilanţ al primei ediţii a Spartachiadei republicane. Marea competiţie este în plină desfăşurare. Ceea ce se poate arăta însă este faptul că printr-o muncă temeinică, organele şi organizaţiile sportive — în strînsă colaborare cu celelalte organizaţii de mase — luptă cu avînt sporit pentru realizarea sarcinii trasate de partid şi guvern mişcării noastre sportive, aceea de a cuprinde într-o activitate sistematică şi organizată mase tot mai largi de oameni ai muncii, întregul tineret. La 23 August — cînd poporul nostru va raporta partidului marile izbînzi realizate sub conducerea lui, mişcarea de cultură fizică va adăuga acestui minunat buchet succesele obţinute în răspîndirea sportului de mase şi în continua creştere a sportului de performanţă din scumpa noastră patrie.

Cronică de primăvară...

La uzina „1 Mai" din Ploieşti

In numărul 324, din 11 martie, anul acesta, al gazetei „METALURGISTUL" a apărut în prima pagină următoarea telegramă trimisă din Leipzig: „Uzina „1 Mai" Ploieşti-Romînia — Dir. general ing. N. Popa, Dir. Tehnic ing. D. Tomozei.

Cu ocazia primirii Diplomei şi Medaliei de aur pentru instalaţia 3 DH-200, expusă la Tîrgul internaţional — Leipzig 1964, felicităm prin dv. pe muncitorii, tehnicienii şi inginerii din uzină care au contribuit la realizarea ei, felicitîndu-vă de asemenea şi pentru modul EXCEPŢIONAL în care instalaţia a fost montată şi prezentată la Expoziţie şi Concurs de către echipa condusă de ing. VILVOI VICTOR.

Dir. Pavilionului R.P.R.
V. TONCEANU"

Aceeaşi gazetă inserează alături declaraţia lui Mr. Drayson, membru al parlamentului britanic, făcută în numele unui grup de parlamentari şi oameni de afaceri din Anglia: „Ne bucură că s-a acordat medalia de aur acestei instalaţii de foraj. Exponatele romîneşti arată larga dezvoltare şi înalta clasă a produselor de export şi potenţialul care-l are Romînia".

Gazeta „Metalurgistul" apare la uzina „1 MAI" din Ploieşti şi numărul acesta ca şi altele care au succedat, sînt păstrate cu grijă de către abonaţii săi — muncitorii, tehnicienii şi inginerii de aci, deoarece ele vorbesc despre strălucitele succese pe care uzina ploieşteană le-a obţinut în această primăvară.

Cine oare sînt făuritorii acestor succese? Să începem cu ing. Victor Vîlvoi, remarcat chiar în rîndurile telegramei de felicitare. Spectatorii partidelor de fotbal desfăşurate pe terenul din dealul Copoului îşi mai amintesc de stoperul Ştiinţei Iaşi — Victor Vîlvoi. El era pe atunci student şi juca fotbal cu aceeaşi pasiune cu care cerceta tratatele ştiinţifice. Nu o dată cronicarii noştri l-au remarcat pentru cunoştinţele sale tehnice, pentru dîrzenia sa pe terenul de sport. Şi-l mai amintesc şi spectatorii ploieşteni care l-au văzut jucînd în echipa uzinei... şi, mai recent, susţinătorii echipei serviciului producţiei, participantă la întrecerile în cadrul asociaţiei.

Sau să vorbim despre tînărul Vasile Erhan, tehnolog al serviciului metalurgic pe al cărui piept străluceşte insigna de fruntaş în întrecerea socialistă. Este unul dintre cei mai talentaţi membri ai echipei de handbal a uzinei. „De fapt, *ne spune dînsul,* „sportivii uzinei" sîntem... noi toţi. O să zîmbiţi, poate, dar în albumul meu personal păstrez ca pe o amintire dragă o fotografie, de la o fază a unui concurs, desfăşurat în cadrul asociaţiei..."

Şi, într-adevăr, în secţiile de atletism, alpinism, aviaţie sportivă, box, fotbal, handbal, şah, lupte sau volei, figurează sportivi cu mai vechi sau mai noi „state de serviciu", ale căror nume le întîlneşti adesea pe panoul evidenţiaţilor: lăcătuşul Paul Spătaru — atlet fruntaş la 400 şi 800 m, lăcătuşul Dumitru Georgescu — fotbalist, ca şi modelierul Ion Ciobanu, montatorul Serviu Bogdan (prezent la Leipzig în echipa inginerului Victor Vîlvoi) — unul dintre instructorii voluntari pe care se sprijină consiliul asociaţiei, voleibalistul Alexandru Gliga, care a cutreierat cîmpiile şi dealurile Indiei şi Cehoslavaciei, întovărăşind tehnica petrolieră romînească, oamenii inginerului Guţan de la defectoscopie, alpinişti de categoria I (instructor Teodor Adam). La „1 Mai", lucrează cu pricepere fostul campion balcanic la 3000 m obst., Ion Dăndărău, şi colegul său de sport cazangiul Vasile Georgescu. Înşiruirea aceasta de nume ar putea fi mare, deoarece numărul tinerilor şi vîrstnicilor care fac parte din asociaţia Prahova, de pe lîngă uzina „1 Mai" din Ploieşti, atinge cifra de 6700 iar dragostea pentru sport se înmănunchează cu vrednicia şi înalta lor calificare în muncă.

Fără îndoială că de 1 Mai muncitorii, tehnicienii şi inginerii din uzina ploieşteană vor primi nenumărate felicitări pentru... performanţele obţinute în muncă şi în sport şi tot atîtea urări de noi realizări în viitor. Ne alăturăm şi noi cu aceleaşi dorinţi.

VALENTIN PAUNESCU

Stadionul se cheamă „Constructorul"

CORNELIU LEU

Stadionul se cheamă „Constructorul". De la înălţimea unde se află aşezat (relativă, ca toate înălţimile acestui oraş), vezi şi centrul Capitalei, cu blocurile turn, dar şi oglindirea lui, în noile cartiere mărginaşe. Din pricina asta, poate, de aici, oraşul te înconjoară cu ascensiunea lui vertiginoasă de ferestre şi pereţi pastelaţi.

Ziua de primăvară e calmă şi are un farmec dulce, atotcuprinzător. Floarea sportului — Spartachiada — se desfăşoară-n largul ei. Pe poarta stadionului vin buchete tinere de fete, grupuri de băieţi cu priviri pline de emoţia întrecerii. Fie că lucrează la „Ascensorul", la „Progresul-Prefabricate", la „Încălţăminte-Dîmboviţa", la fabrica de bere „Rahova", la „Autobaza nr. 3", zilele Spartachiadei îi adună aici, îi atrag pe stadionul constructorilor bucureşteni. Sportivi de frunte ai clubului se amestecă printre începători, le îndrumă antrenamentele, îi învaţă să-şi cunoască şi să-şi pună în valoare calităţile. În mulţimea celor care intră cu nerăbdarea cunoscută pe stadion, începînd încă de la poartă să-şi schimbe haina cu tricoul, recunoşti figurile rugbiştilor Marica şi Teofilovici, ale antrenorilor Radulian şi Dumitru Ionescu.

Şi, probele încep, cronometrele ţăcăne. De la „Dîmboviţa", filtratorul Niculae Badea face 12,4 secunde pe suta de metri; îl urmează la o secundă (astronomică distanţă din punctul de vedere al raportului de timp — performanţă) colegul său ştanţor Ion Şomoioagă. Apoi tot 12,4 face şi Ion Brînzeanu de la Fabrica de utilaj chimic. Dar lotul celor de la Autobaza nr. 3 îl aduce în frunte pe Ion Cornel, tinichigiu, în vîrstă de 20 de ani, care, fără nici un antrenament prealabil, realizează pe culoarul pistei de 100 m plat cifra rotundă de 12 secunde. Surpriză! Lumea îl înconjoară, întrebările curg, colegii cu care acum cîteva minute a venit împreună, parcă abia acum îl descoperă într-adevăr. E un tînăr înalt, şaten. Sportul preferat? Bineînţeles, fotbalul, cu toate că n-a mai jucat pînă acuma. De-abia a început să se antreneze ca mijlocaş într-o echipă de începători. La toamnă vor intra în campionat.

Dar, pînă la toamnă Ion Cornel e hotărît să-şi pună în valoare aptitudinile pe care i le-a scos în evidenţă întrecerile de la această Spartachiadă. Pleacă parcă altfel de pe stadion; cu conştiinţa că e posesorul unui lucru nou, dar şi cu convingerea că se va întoarce aici cît mai des.

Acum stadionul e plin. Culorile tricourilor înviorează şi mai mult după-amiaza de primăvară. Se sare la lungime, la înălţime, se trece proba de greutate. Iată, Ion Brînzaru, cazangiul de la fabrica de utilaj chimic, mai are un rezultat bun: 5,70 m la lungime; e un om care se preocupă în mod complex de pregătirea sa fizică. Nu degeaba face parte dintr-o echipă de fotbal care ocupă locul întîi în campionatul raionului...

În aceste zile de aprilie stadionul trăieşte mai multe emoţii, satisfacţii şi descoperiri decît în lunga perioadă a competiţiilor. Iar antrenorii încep să-i cunoască pe aceia care, de acum înainte le vor da bătăi de cap şi motive de încîntare, pe aceia care vor consacra, desigur, sportului o şi mai bună parte din timpul lor liber. Iată-l, de exemplu, pe E. Radulian, antrenorul de atletism al clubului. El însuşi cîndva deţinătorul unor rezultate spectaculoase e astăzi nu numai un antrenor iubit, ci şi un propagandist al atletismului. Cîţi dintre cei care astăzi îl înconjoară nu-l priveau la început cu neîncredere, cînd îi sfătuia să se dezvolte complex din punct de vedere sportiv... Şi antrenorul îşi judecă oamenii cu sondele adînci ale pedagogului: el ne vorbeşte încîntat şi de vîrfurile din preajma sa, tînărul Cristian Ivana, de exemplu, care a cîştigat o etapă a campionatului orăşenesc sărind 6,46 m sau Elena Ionescu, eleva de la şcoala profesională a uzinelor Dîmboviţa, care a realizat 64,7 pe 400 metri şi a cîştigat locul I pe 500 metri plat la campionatul republican de juniori; dar şi de Niculae Sofian, ajustor la I.M.D., om care nu are nici o performanţă pînă în prezent, dar a cărui seriozitate şi perseverenţă în pregătire îl fac pe antrenor să-l preţuiască la fel de mult şi să creadă-n el la fel de mult.

Ziua de primăvară îşi topeşte încet lumina în culoarea mierii, dar oamenii tot mai vin. Spartachiada îi atrage. De la Trustul de utilaj greu au concurat pînă acum 811, de la „Autobuzul" — 1528, de la „Progresul-Prefabricate" 1401. De la Fabrica de chibrituri erau înscrişi 250 de participanţi şi au concurat 531. Ce dovadă mai grăitoare a atracţiei pe care o exercită sportul în mase! Iar pe acest stadion, ca pe alte sute din întreaga ţară, Spartachiada nu este numai prilejul unei întreceri între colective, ci marşul a sute de mii de oameni spre aer, spre lumină, spre robusteţe şi siguranţă în mişcări.

Noua mentalitate sportivă se construieşte necontenit. Spre ea vin noi şi noi serii de oameni. Întîmplător, stadionul pe care am fost într-una din zilele acestei generoase primăveri se chema „Constructorul"...

Cros...